

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1175/2023
09.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Милене Рашић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због продуженог кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ у вези члана 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адвоката Мирослава Ивковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 306/22 од 23.02.2023. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 145/23 од 12.06.2023. године, у седници већа одржаној дана 09.11.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Мирослава Ивковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 306/22 од 23.02.2023. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 145/23 од 12.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 306/22 од 23.02.2023. године окривљена АА оглашена је кривом због продуженог кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ у вези члана 61. КЗ и осуђена на казну затвора у трајању од три месеца која ће се извршити тако што ће је окривљена издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора, које окривљена не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљена једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржи у заводу за извршење казне затвора. Окривљена је обавезана да плати трошкове кривичног поступка ближе одређене у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1 145/23 од 12.06.2023. године одбијене су као неосноване жалба Основног јавног тужиоца у Лесковцу и браниоца окривљене АА и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу К 306/22 од 23.02.2023. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА, адвокат Мирослав Ивковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљену ослободити од оптужбе и одлучити да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене доставио Врховном јавном тужиоцу, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене наводи изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљене АА, адвокат Мирослав Ивковић, захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП истичући да у радњама за које је окривљена правноснажно осуђена нема обележја продуженог кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ у вези члана 61. КЗ нити било ког другог кривичног дела јер спорни платни спискови немају својство исправе већ представљају само интерну евиденцију предузећа.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљене АА, по оцени Врховног суда, не могу се прихватити као основани, из следећих разлога:

Кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 1) КЗ чини свако ко направи лажну или преиначи праву исправу у намери да се таква исправа употреби као права или ко лажну или преиначену исправу употреби као праву или је набави ради употребе.

Исправом се, према одредби члана 112. тачка 26) КЗ, сматра сваки предмет који је подобан или одређен да служи као доказ какве чињенице која има значај за правне односе.

Према налажењу Врховног суда, из чињеничног описа радњи извршења садржаним у изреци првостепене пресуде, произилазе сва законска обележја продуженог кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ у вези члана 61. КЗ, за које је окривљена АА оглашена кривом побијаним правноснажним пресудама, и то како субјективна обележја која укључују урачунљивост и умишљај окривљене, тако и објективна обележја која се тичу објекта радње и саме радње извршења која се састоји у прављењу лажне исправе у намери да се употреби као права.

У конкретном случају, радња извршења је, према изреци првостепене пресуде, предузета тако што је окривљена као радник предузећа ТП „ББ“ ДД Лесковац, задужена за сачињавање платних спискова, на списку плата за месец фебруар 2019. године под редним бројем 22 и списку плата за месец март 2019. године под редним

бројем 19, на месту за потпис, својеручно потписала ВВ, што је значило да је именовани потврдио да је примио месечне нето зараде за наведене месеце и да је са тим сагласан, а што није одговарало истини обзиром да ВВ није исплаћена зарада за фебруар месец 2019. године у износу од 28.000,00 динара ни зарада за месец март 2019. године у износу од 10.000,00 динара нити је ВВ потписао платне спискове за наведене зараде.

Платни списак, односно писано исказани списак исплаћених нето зарада за протекли месец представља доказ наведених чињеница, па представља исправу у смислу одредбе члана члана 112. тачка 26) КЗ, која је у конкретном случају права по пореклу али неистинита по садржини јер је окривљена фалсификовањем потписа ВВ приказала да су истом исплаћене нето зараде за фебруар и март месец 2019. године и да је са тим сагласан, а што у погледу ових околности није одражавало право стање јер ВВ ове спискове није потписао и наведене зараде му нису исплаћене.

Сходно наведеном, чињенични опис радње кривичног дела садржи сва законска обележја продуженог кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ у вези члана 61. КЗ, како су то правилно закључили нижестепени судови, па Врховни суд, налази да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП из ког разлога су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене, адвоката Мирослава Ивковића, оцењени као неосновани.

Захтев за заштиту законитости бранилац окривљене подноси и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП наводећи да се побијане пресуде заснивају на незаконитом доказу и то налазу и мишљењу вештака графолога Мирка Стаменковића с тим што у образложењу захтева бранилац оспорава примењену методологију вештачења, а тиме и кредибилитет тог доказа, на који начин, према налажењу Врховног суда, суштински оспорава доказну вредност вештачења, која је била предмет оцене нижестепених судова, чиме указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП.

На повреду закона из члана 440. ЗКП бранилац окривљене указује и осталим наводима захтева у којима анализира исказ сведока ВВ и оспорава умишљај и мотив окривљене за извршење предметног кривичног дела, па се Врховни суд није упуштао у њихово разматрање обзиром да повреда закона из члана 440. ЗКП, не представља законски разлог због ког је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљенима преко браниоца, у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Врховни суд се није упуштао ни у разматрање захтева за заштиту законитости у делу у ком бранилац окривљене истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП обзиром да бранилац у захтеву не наводи у чему се ова повреда конкретно састоји, па захтев у овом делу нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП, који налаже навођење конкретног разлога за подношење захтева за заштиту законитости и његово образложење.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Мирослава Ивковића, Врховни суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић